

ROK II, Nr 193 (357)

WTOREK
19 lipca 1949 roku
Wsch. sl. 4.37, zach. 20.47

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

Dzięki uruchomieniu Trasy W-Z

Dwanaście tysięcy godzin dziennie zaoszczędzą mieszkańcy Warszawy

W związku ze zbliżającym się terminem oddania do użytku trasy W-Z, wiceprezydent m. st. Warszawy St. Beniger w rozmowie z przedstawicielem PAP omówił znaczenie tej wielkiej arterii, zarówno dla mieszkańców stolicy, jak i dla samego miasta.

Trasa W-Z, posiadająca długość 3760 m. jest jedną z najdłuższych ulic Warszawy. Stanowi ona najkrótsze i najdogodniejsze połączenie Warszawy z Pragą. Uruchomienie jej pozwoli zaoszczędzić mieszkańcom stolicy ok. 12,5 tys. godzin pracy dziennie, dzięki wydatnemu skróceniu połączenia między Warszawą lewo i prawobrzeżną. Tak na przykład połączenie Pragi z Żoliborzem poprzez linię

autobusową nr 113, która teraz przebiegać będzie trasą W-Z, skrócone zostanie z 9.900 m. długości do 4.900 m., co pozwoli zaoszczędzić na każdym kursie 16 minut. Na trasie W-Z uruchomione zostaną pierwsze w Polsce schody ruchome (dar Związku Radzieckiego dla Warszawy), które staną się chlubą i dumą mieszkańców stolicy.

Trasa W-Z wprowadza po raz

pierwszy w układ komunikacyjny tunel, którego długość wyniesie 185,5 m.

Dzięki wybudowaniu tunelu, umożliwiającemu uniknięcie na od cinku długości 3 km. (od ul. Targo wej do Nowej Marszałkowskiej) skrzyżowań z głównymi arteriami komunikacyjnymi miasta, wzrasta wydatnie przelotowość trasy.

Trasa W-Z jest nie tylko najbar dziej nowoczesną i najdogodniejszą arterią miasta, ale również osią wzdłuż której koncentrują się obecnie główne inwestycje budowlane jak na przykład: budowa osiedli: Młynów, Mirów i Muranów.

Realizacja budowy trasy W-Z jest początkiem generalnej przebudowy miasta. Zbudowana w rekordowo szybkim tempie daje gwarancję, iż równie szybko nastąpi przebudowa stolicy.

Budowa Trasy W-Z zakończona

Pełnomocnik Komisarza Odbudowy Stolicy do spraw budowy trasy W-Z inż. Sigalin wysłał na ręce Prezydenta R. P. depeszę następującej treści:

Prezydent R. P. Bolesław Bierut, Belweder.
„W imieniu załogi budowniczych trasy W-Z melduję: W dniu 17 lipca 1949 r. budowa trasy W-Z w Warszawie została zakończona. Trasa W-Z gotowa jest do rozpoczęcia pracy w służbie ludności pracującej Warszawy i kraju”.
(—) J. Sigalin inż.

Wojsko w akcji odbudowy wsi

Zołnierze rozminowują pola chłopskie. Do artykułu na stronie 5

Prowokacyjne zebranie „uchodźców” w zachodnim sektorze Berlina

BERLIN, PAP. — W niedzielę odbyło się w Berlinie zebranie przeszło 3 tysięcy „uchodźców — jak wyraża się prasa sektora zachodniego miasta — przepędzonych z Prus Wschodnich i z Pomorza po objęciu tych obszarów przez administrację radziecką i polską”. Domagali się oni ponownego wcielenia tych obszarów do Niemiec. W imieniu uchodźców przemawiał niejaki dr Linus Kather (chrześcijański demokrat). Oświadczył on m. in. że „80 milionów Niemców nie może żyć na obszarze mniejszym niż ten, który pozwolono zająć 18 milionom Polaków”. (?!).

Przemawiał również zastępca burmistrza zachodniego Berlina — Frie-

densburg, uzalając się na rzekomą „krzywdę”, wyrządzoną „uchodźcom”. Zebranie przyjęło rezolucję w duchu powyższych wywodów.

Roczny bilans strat Kuomintangu

PEKIN, PAP. — Jak stwierdza agencja Nowych Chin, Kuomintang stracił ogółem 3.050 tysięcy żołnierzy w ciągu roku — od 1 lipca 1948 do 30 czerwca 1949 r. Z tej liczby 1834 tysiące znalazło się w niewoli, 571 tysięcy poległo lub odniosło ciężkie rany, reszta zaś zbuntowała się lub przeszła na stronę armii ludowej.

Równocześnie we wszystkich miastach radzieckich obchodzono Dzień Lotnika ZSRR

MOSKWA, PAP. — Uroczystości Święta Lotnika rozpoczęły się w pięknie udekorowanej stolicy Związku Radzieckiego już dnia 16 bm. W sobotę wieczorem przeszło 20 tysięcy osób wypełniło olbrzymi amfiteatr „Zielonego Teatru” w Centralnym Parku Kultury im. Gorkiego, gdzie odbyła się uroczysta akademii rady moskiewskiej, moskiewskiego komitetu WKP(b) i naczelnego dowództwa powietrznych sił zbrojnych ZSRR.

Obszerny referat, poświęcony świętu lotnictwa ZSRR, wygłosił wiceminister sił zbrojnych ZSRR i głównodowodzący powietrznych sił zbrojnych, marszałek Wierszynie, który zobrazował drogę rozwoju lotnictwa radzieckiego. Mówca złożył hołd narodowi radzieckiemu i lotnictwu radzieckiemu, jako dziełu jego rąk.

W nocy z 16 na 17 bm. wszystkie rozgłośnie radzieckie nadały rozkaz ministra sił zbrojnych ZSRR marszałka Wasilewskiego z okazji święta floty powietrznej ZSRR.

Uroczystości Dnia Lotnictwa rozpoczęły się równocześnie we wszystkich miastach radzieckich:

W Kijowie, po wielkim ogólnomijskim wiecu, piloci - sportowcy, zrzeszeni w towarzystwie ochotniczym współpracy z lotnictwem, wystartowali do lotów propagandowych nad całą radziecką.

W Mińsku odbyły się ogólnorepublikańskie zawody modelarzy. Na pla-

cu Komunardów w Rydze otwarta została wielka wystawa, poświęcona bohaterstwu lotników radzieckich, uczestników ostatniej wojny.

W niedzielę we wszystkich miastach radzieckich odbyły się zabawy ludowe, połączone z popisami lotnictwa sportowego, występami artystycznymi i tańcami.

Wieczorem w Moskwie i w stolicach republik radzieckich rozległa się tradycyjna salwa artyleryjska na cześć lotnictwa radzieckiego.

Manifestacja robotników portowych na Trafalgar Square w Londynie

LONDYN, PAP. — W niedzielę na Trafalgar Square w centrum Londynu odbyła się potężna manifestacja robotników portowych, którzy biorą udział w akcji antylokautowej oraz w strajkach solidarnościowych w porcie londyńskim. W manifestacji wzięli też udział strajkujący marynarze kanadyjscy.

Mówcy potępiali stanowisko przedsiębiorców i postępowanie rządu, który posunął się aż do ogłoszenia stanu wyjątkowego w celu złamania akcji robotników. Przemawiał m. in.

niezależny poseł Platts Mills, ostro krytykując rząd.

LONDYN, PAP. — w rozmowie z korespondentem Reutera w Marsylii — Harry Davis, sekretarz generalny kanadyjskiego związku zawodowego marynarzy oświadczył: „Jesteśmy gotowi walczyć dalej, dopóki nie zwyciężymy. Walka nasza trwa już 4 miesiące”.

Davis bierze udział w międzynarodowej konferencji marynarzy i robotników portowych, zwołanej do Marsylii pod auspicjami SFZZ.

Nasza młodzież w kolchozie radzieckim

Niedawno powróciła do kraju trzecia wycieczka chłopów polskich na Ukrainę. Brało w niej udział również kilkudziesięciu zetempowców. Młodzież nasza interesowała się nie tylko życiem wsi radzieckiej, organizacją gospodarki zespołowej, ale także rolą młodzieży w tym życiu, a szczególnie jej przodującego oddziału — Komsomolu.

Koleżanka Wiktoria Zawisza jest członkiem młodzieżowej spółdzielni produkcyjnej Witlin III w woj. rzeszowskim. Przywiozła z Ukrainy dużo miłych wrażeń i wartościowych spostrzeżeń, z których postanowiła skorzystać na swoim terenie. Z ochotą też opowiada o życiu młodzieży w kolchozie.

„Pierwsze lata młodego człowieka apływają na nauce. Każdy obowiązkowo uczęszcza do 7-letniej szkoły podstawowej. Jest to najniższe wykształcenie, jakie musi zdobyć każdy człowiek radziecki. Jeżeli ktoś posiada zamówienie i uzdolnienia techniczne, idzie po siedmiu latach szkoły podstawowej do szkoły zawodowej, tzw. technikum, odpowiada ono naszemu liceum. Po ukończeniu technikum lub 10-cio latki może każdy, kto zda egzamin, iść na studia wyższe w technikum i na wyższych uczelniach uczulowie i studenci otrzymują stypendia na utrzymanie. Nauczanie jest na wszystkich szczeblach bezpłatne. Z kolchozu „Czerwony Sztandar” uczy się w szkołach wyższych 35 młodych dziewcząt i chłopców.

Są w kolchozie również tacy, którzy nie chcą uczyć się dalej lub nie pozwalają im na to warunki rodzinne. Dla tych ostatnie zorganizowane jest dokształcenie korespondencyjne (tzw. „zaoczne”). Otrzymują oni do domu skrypty i książki, jeżdżą na ćwiczenia, uczą się i zdają egzaminy — opowiada kol. Zawisza.

Kto nie ma zamiłowania do nauki, poprzestaje na 7-mio latec, a potem pracuje w kolchozie na roli, w rzemiośle, czy innej dziedzinie. Jednak i o nich państwo nie przestaje myśleć. Zorganizowane są dla nich kursy dokształcające metodą radiową oraz specjalnych wykładów. O tym znów z przejęciem opowiada kol. Starzec: „W każdym ogrodzie kolchozowym są duże altany: stół, wokół niego rzędy ławek i radio. W godzinach wieczorowych zbierają się tu starsi i młodzież, słuchają wykładów wygłaszanych przez radio lub przez profesorów, którzy specjalnie tu przyjeżdżają jako nauczyciele kursów.

Młodzież w kolchozie ma specjalne laboratoria. Zajęcia w laboratoriach prowadzą nauczyciele szkoły podstawowej oraz kolchozowy inżynier-agnom.

Duszą młodzieży kolchozowej i organizatorem wszystkich jej prac tak w gospodarstwie, jak nauce i w rozrywce jest Komsomol.

W kolchozie „Czerwony Październik” jest około 300 młodzieży, ale do Komsomolu należy tylko 28 osób — opowiada znów kol. Nabiński. Nie świadczy to o tym, że pozostała młodzież jest bierna. Bierze ona czynny udział w życiu kolchozu, we współzawodnictwie pracy, w nauce, w akcjach społecznych i dopiero na podstawie wyników tej pracy może wejść do Komsomolu. Jego członkowie, to ludzie najbardziej ofiarni w pracy, najpilniejsi w nauce i o najwyższej wartości moralnej. Legitymacja i znaczek Komsomolca to największy zaszczyt, o który wbiega się młodzież kolchozu. Każdy wie, kiedy będzie mógł być przyjętym. Jeden z młodych kolchoźników powiada: — „Jeszcze nie zasłużyłem na przyjęcie do Komsomolu, ale staram się jak najlepiej i niezadługo zgłoszę się, to chyba mnie przyjmą”.

Komsomol jest nie tylko organizatorem pracy młodzieży kolchozowej, ale jej wychowawcą i nauczycielem.

Ten dobry, kto służy dobrze

W ponurych czasach okupacji hitlerowskiej uciemiężone narody podtrzymywała na duchu myśl, że sprawców ich niedoli i nieszczęść spotka w swoim czasie zasłużona kara. Niestety, nadziejom tym sążone było po wojnie ziszczyć się tylko w bardzo ograniczonym stopniu. Poza procesem norymberskim, który zasięgiem swym objął samą górę reżimu hitlerowskiego, należyta kara spotkała tylko tych przestępców wojennych, jacy znaleźli się w jurysdykcji radzieckiej, czy państw demokracji ludowej. Jednak zdecydowana większość zbrodniarzy hitlerowskich różnego autoramentu i formatu, także faszystów innych narodowości, zdolała szczęśliwie przedostać się do zachodnich stref okupacji, aby tu, w zaciszu domowym albo na służbie u nowych panów anglosaskich, spędzać pogodnie dni swego plugawego żywota.

Ostatnio poczucie sprawiedliwości wszystkich uczciwych ludzi na świecie zostało obrażone faktem umorzenia dochodzeń przez władze brytyjskie przeciwko generałom von Rundstedtowi i Straussowi pod pozorem „wątpliwego stanu ich zdrowia”. (Z pewnością ich ofiary cieszą się kwitującym stanem zdrowia). Rząd polski uczynił w tej gorszącej sprawie tyle, co mógł uczynić: wysłał notę protestacyjną do rządu brytyjskiego.

Dalej: dla władz okupacyjnych w strefach zachodnich ciemna i brudna przeszłość niemieckich wykonawców ich planów nie odgrywa większej roli.

W partiach politycznych, działających w tych strefach, aż się roi od elementów, dla których wieloletnie więzienie oznaczałoby tylko łagodną karę. Świeżo mamy do zanotowania nowy, soczysty fakt z tej dziedziny. Chodzi mianowicie o to, że przewodniczący frakcji socjal-demokratów w tzw. „Radzie Parlamentarnej” w Bonn, Kriedemann został niedawno zdemaskowany jako b. agent gestapo.

W związku z tym „Neues Deutschland” opublikowało oryginalne dokumenty hitlerowskiego urzędu bezpieczeństwa oraz gestapo, z których wynika, że Kriedemann już przed wojną, a mianowicie w latach 1936—1938, był równocześnie agentem wywiadu angielskiego oraz polskiej „dwójki”. Protokoły z posiedzeń centralnych władz niemieckiej socjal-demokracji, które przed wybuchem wojny ulokowane zostały w safesie Banku Paryskiego, a podczas okupacji Francji zostały odnalezione przez gestapo, stwierdzają, że działalność Kriedemanna, jako agenta obcych wywiadów, znana była kierownictwu partii już w roku 1936. Jak się okazuje, szczegółowe informacje co do osoby Kriedemanna posiadał wówczas obecny wiceprzewodniczący SPD, Ollenhauer.

Ciekawym dokumentem jest również depesza wysłana w kwietniu 1942 r. przez kwaterę gestapo z Wilhelmshafen, w której stwierdza się, że w czasie dochodzenia przeciwko Kriedemannowi, który został aresztowany pod zarzutem popełnienia zdrady, znaleziono w książce wydatków jednego z agentów wywiadu angielskiego okazałe pozycje wydatkowane na rzecz Kriedemanna. Jak wiadomo Kriedemann był istotnie aresztowany przez hitlerowców, jednakże po wydaniu około 250 swych towarzyszy partyjnych został wypuszczony na wolność dla kontynuowania swej pracy już w charakterze agenta gestapo.

Mimo tak oczywistych dowodów winy kierownictwo SPD nie tylko wystało w obronie Kriedemanna, ale nawet wystawiło jego kandydaturę w nadchodzących wyborach. „Neues Deutschland” pisze, iż to niezrozumiałe popieranie b. szpicla i agenta gestapo można wytłumaczyć jedynie tym, iż w kierownictwie SPD jest więcej osób, które mają za sobą równie ciemną przeszłość.

Inaczej mówiąc — kruk krukowi oka nie wykole. Ponieważ — zachodnie władze okupacyjne nie mają żadnych „uprzedzeń”, ani „przesądów” pod względem doboru niemieckich wykonawców swej woli, przeto kruki owe zawsze mogą znaleźć tam dla siebie odpowiedni żer... J. W.

Churchill składa datek na obronę b. marszałka hitlerowskiego

LONDYN (PAP) Agencja Reutera donosi, że Churchill zaofiarował 25 funtów szterlingów na fundusz, który ma zapewnić udział adwokata brytyjskiego w obronie b. marszałka hitlerowskiego von Mansteina, stojącego wkrótce przed sądem za swe zbrodnie wojenne.

Wśród innych ofiarodawców figurują m. in. lord Bridgeman i baron Lisle and Dudley. Zbiórka środków na ten fundusz poprzedził apel niemieckiego obrońcy Mansteina, ogłoszony w dzienniku „Times”.

Katolicy śląscy dołączają się do protestów w sprawie zajęć lubelskich

Na terenie całego woj. śląskiego w kopalniach, hutach, fabrykach, urzędach i instytucjach odbywają się masowe zebrania, na których robotnicy w uchwalonych rezolucjach potępiają działalność lubelskiej kurii biskupiej, która rozprzestrzeniając w sposób zorganizowany wieści o rzekomym „cudzie” nadużyła zaufania wiernych.

W dniu 16 bm. odbyły się na terenie całego województwa zebrania w 106 zakładach przemysłowych oraz kilkunastu urzędach. Zebrania te zgromadziły ponad 90 tysięcy robotników i pracowników umysłowych.

Podkreślić należy, iż referaty naświetlające przebieg gorszących zajęć w Lublinie wygłaszali w znacznej części bezpartyjni, często głęboko wierzący katolicy. Na wszystkich zebraniach wygłoszone referaty wywołały ożywioną dyskusję, w której robotnicy, zabierający licznie głos jednomyślnie potępiali poczynania reakcyjnej części kleru.

Młodzież bydgoska pomaga w żniwach

Młodzież ZMP, zatrudniona w bydgoskich zakładach przemysłowych, zgłosiła się do pomocy mało i średnio rolnym chłopom przy pracach żniwnych. Do pracy tej zgłosiło się 130 członków ZMP.

Członkowie ruchu oporu są prześladowani we Francji

PARYŻ, (PAP). — Grupa działaczy francuskiego ruchu oporu, reprezentujących różne organizacje i różne odłamki opinii publicznej, wydała wspólną odezwę, domagającą się ustanowienia dorocznego święta narodowego ruchu oporu. W odezwie czytamy m. in.:

„Niedopuszczalne jest, by ruch oporu był przedmiotem ataków, a jego uczestnicy przedmiotem szykan, podczas gdy wybiela się zdrajców i kolaborantów.

Ludzie, którzy zapisali jedną z najpiękniejszych kart historii Francji, są łeńi, prześladowani i ośmieszani. Wstępujemy więc z inicjatywą położenia kresu tym stosunkom i ustanowienia dorocznego święta ruchu oporu”.

Minister spraw wewnętrznych wydał zakaz manifestacji patriotycznej z okazji przewiezienia na ementarz Pere Lachaise ciał 10 rozstrzelanych przez Niemców bojowników ruchu oporu. Za interesowane organizacje ruchu oporu wszczęły akcję protestacyjną.

Dni mięsne od 18 do 23 lipca

W dniu 16 lipca br. minister handlu wewnętrznego wydał zarządzenie wojewodom oraz prezydentom miast Warszawy i Łodzi, aby z okazji zbliżającego się Święta Odrodzenia dni beźmięsne zostały zniesione w okresie od dnia 18 do 23 lipca br. włącznie.

Szykanowanie cudzoziemców w USA wywołuje protesty uczciwych obywateli

NOWY JORK, PAP. — Amerykański komitet obrony osób pochodzenia cudzoziemskiego zapowiedział wizytę u ministra sprawiedliwości w celu złożenia protestu przeciwko nielegalnym aresztowaniom postępowych działaczy pochodzenia cudzoziemskiego. Delegacja komitetu zaprotestuje przeciwko podjętej ostatnio kampanii

W czasie obrad w Poznaniu

Dalszą poprawę doli chłopskiej planuje Zarząd Gł. Zw. Zaw. Prac. Rolnych

W dalszym ciągu obrad rozszerzonego plenum Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników i Robotników Rolnych w Poznaniu, przedyskutowano zagadnienia współzawodnictwa, bezpieczeństwa i higieny pracy itp.

W przyjętych uchwałach działacze związkowi wyrazili całkowitą solidarność z uchwałami II/VIII Kongresu Związków Zawodowych, przyjmując je za podstawę i wytyczne dalszej swojej pracy. Plenum zobowiązało Zarządy Okręgowe Związku do przestrzegania, aby suma 900 milionów złotych, przeznaczona na remont mieszkań robotniczych, została wykorzystana we właściwy sposób. Poszczególne zarządy współdziałać muszą w wykonywaniu kontroli nad realizacją zarządzeń Centralnego Zarządu PGR, odnośnie poprawy stanu mieszkań i warunków pobytu robotników sezonowych.

W dalszych uchwałach postanowiono wzmocnić akcję popularyzacji idei współzawodnictwa pracy, otoczyć opieką przodowników i racjonalizatorów oraz zorganizować wykład o doświadczeniach przodujących robotników z mniej fachowymi pracownikami.

Uchwalono przedstawić do odznaczeń „Sztandarem Pracy” 26 przodowników oraz zespoły pracownicze dwóch majątków.

Na odcinku kobiecym postanowiono zorganizować szereg kursów dla aktywistek związkowych, referentek bezpieczeństwa i higieny pracy, kierowniczek świetlic, przedszkolań itp. Staraniem Rad Kobiecth przy Zarządach Okręgowych w Kielcach, Olsztynie, Rzeszowie, Katowicach, Wrocławiu i Legnicy uruchomione zostaną ambulanse, w celu niesienia pomocy lekarskiej robotnikom rolnym w okresie żniwnym.

Zorganizowane będą ponadto w najbliższym czasie 24 stałe punkty lecznicze oraz 36 izb chorobowych. W zakresie pracy kulturalno-oświatowej uczestnicy uchwalili: zorganizować do końca bieżącego roku 780 kursów początkowego nauczania, uruchomić 750 kół samokształceniowych, skompletować

25 tys. mieszkańców Lublina

potępia wyczyny »fabrykantów cudu«

Dnia 17 lipca już od wczesnych godzin rannych napływały do Lublina masy robotników, chłopów i inteligencji pracującej, aby zaprotestować przeciwko wrogiej państwu ludowemu działaności reakcyjnej części kleru.

Ogromny Plac Litewski wypełniał się coraz szczelniej ludźmi, przybywającymi ze sztańdami narodowymi, sztańdami czerwonymi i zielonymi sztańdami SL.

Na zgromadzenie przybywają: przedstawiciel Rządu — wicemin. Administracji Publicznej Jan Izydoreczy, przedstawiciele władz z przewodniczącym WRN ob. Czugałą i wojewodą lubelskim ob. Dąbkim na czele, przedstawiciele partii politycznych i organizacji społecznych. Obok nich na trybunie zajmuje miejsce Teodor Rabczuk — ojciec tragicznej ofiary rozfanatyzowanego tłumu — Heleny.

Długo niemilkącymi oklaskami przyjmują obecni wstępującego na trybunę, dla wygłoszenia przemówienia

przedstawiciela Rządu — wicemin. Administracji Publicznej — posła Izydoreczyka.

Słowa przemówienia wywołują raz po raz potężne okrzyki protestu przeciwko winnym gorszącym zajęć.

Z oburzeniem przyjmują zgromadzeni słowa mówcy o przemówieniu, wygłoszonym z Watykanu do Niemców w języku niemieckim.

Jako ostatni z mówców przemawiał przedstawiciel sfer katolickich Lublina, dr filozofii Zygmunt Bownik.

„Musimy wreszcie stwierdzić, że każdy Polak ma swobodę wyznania i praktyk religijnych, ale nie chcemy, by ktokolwiek używał tej wolności dla siania niepokoju publicznego w interesie reakcyjnych ugrupowań społecznych i politycznych” — mówił dr Bownik.

Następnie ob. Zieleniewski odczytał deklarację przyjętą potężnymi długo niemilkącymi oklaskami 25-tysięcznego tłumu.

Ze składek rzemieślników polskich odbudowano „Dom Rzemiosła” w Warszawie

17 bm. odbyło się uroczyste otwarcie gmachu „Domu Rzemiosła”, wybudowanego ze składek rzemieślników polskich na miejscu zburzonego w czasie działań wojennych barokowego pałacu Chodkiewiczów (Miodowa 14).

Po nabożeństwie i poświęceniu gmachu, przedstawiciele Rządu: min. Jędrzychowski, min. Podęworny, wice minister Widy - Wirsi, wiceprezydent Warszawy — Beniger oraz przedstawiciele rzemiosła zebraли się w sali zjazdowej.

W części oficjalnej przemawiał do zebranych m. in. min. Jędrzychowski, który wśród ogólnego aplauzu zebrał nych oświadczył: „Rząd ludowy będzie nadal udzielał poparcia i pomocy szerokim rzeszom rzemieślników, opierających istnienie swych warsztatów pracy i swoją egzystencję na pracy własnej i członków swoich rodzin”.

Po części oficjalnej uczestnicy uroczystości zwiedzili budynek „Domu Rzemiosła”, utrzymany w stylu czystego baroku. Mieści się tu będąca biura Związku Izb Rzemieślniczych R. P., Izby Rzemieślniczej w Warszawie oraz Spółdzielnia Wydawnicza „Rzemieślnik” i redakcja miesięcznika „Rzemiosło”.

W podziemiach pałacu, pod stylowymi, barokowymi sklepieniami, z bogatą sztukaterią znajdują pomieszczenia: klub rzemieślniczy, biblioteka, stołówka oraz inne urządzenia gospodarcze. Na piętrze prowadzą z podziemia szerokie schody, mające w rzucie pionowym kształt liry. Wyższe kondygnacje „Domu Rzemiosła”, przeznaczone są na pokoje biurowe. Mieści się tam również sala konferencyjna na 400 osób

Na pokładzie francuskiego statku rybackiego zbiegło z Santander do Francji 6 Hiszpanów. Na pełnym morzu Hiszpanie oświadczyli marynarzom francuskim, że są republikanami i pragnęli schronić się przed krwawą tyranią Franco.

Podczas obrad krajowego kongresu SFIO w Paryżu Guy Mollet przyznał, że partia ta liczy obecnie 140 tysięcy członków, tj. o 100 tysięcy mniej niż w ubiegłym roku.

W Bois de Verne w kopalni węgla Blichon (Francja), górnik polski Michał Wiecha został ciężko ranny w nieszczęśliwym wypadku, spowodowanym brakiem urządzeń ochronnych.

Agencja Reutera podaje oficjalną wiadomość o chorobie brytyjskiego ministra gospodarki i finansów Stafford Crippsa. Minister Cripps cierpi oddawna na chorobę przewołu pokarmowego i stan jego zdrowia pogorszył się obecnie na tyle, że wymaga dłuższej kuracji w jednej z klinik szwajcarskich.

Według danych agencji Nowych Chin, armia ludowa wyzwoliła dotychczas 2.962.800 km kwadratowych terytorium chińskiego.

Agencja Reutera donosi z Ankar, że minister skarbu USA — Snyder — ma przybyć w poniedziałek do Turcji.

RADIO—TELEFON TELEGRAF

Na pokładzie francuskiego statku rybackiego zbiegło z Santander do Francji 6 Hiszpanów. Na pełnym morzu Hiszpanie oświadczyli marynarzom francuskim, że są republikanami i pragnęli schronić się przed krwawą tyranią Franco.

Podczas obrad krajowego kongresu SFIO w Paryżu Guy Mollet przyznał, że partia ta liczy obecnie 140 tysięcy członków, tj. o 100 tysięcy mniej niż w ubiegłym roku.

W Bois de Verne w kopalni węgla Blichon (Francja), górnik polski Michał Wiecha został ciężko ranny w nieszczęśliwym wypadku, spowodowanym brakiem urządzeń ochronnych.

Agencja Reutera podaje oficjalną wiadomość o chorobie brytyjskiego ministra gospodarki i finansów Stafford Crippsa. Minister Cripps cierpi oddawna na chorobę przewołu pokarmowego i stan jego zdrowia pogorszył się obecnie na tyle, że wymaga dłuższej kuracji w jednej z klinik szwajcarskich.

Według danych agencji Nowych Chin, armia ludowa wyzwoliła dotychczas 2.962.800 km kwadratowych terytorium chińskiego.

Agencja Reutera donosi z Ankar, że minister skarbu USA — Snyder — ma przybyć w poniedziałek do Turcji.

Współpraca gospodarstw chłopskich i PGR

nad podniesieniem produkcji hodowlanej i roślinnej

Przy kapitalistycznych formach gospodarki w Polsce przed wojenną między rolnictwem obszarowym i rolnictwem chłopskim rozgrywała się zacięta konkurencja. Obejmowała ona w najważniejszych punktach m. in. następujące zagadnienia:

- 1) koszty produkcji;
- 2) ceny zbytu produktów rolnych;
- 3) nakłady pieniężne na inwestycje.

W majątkach obszarowych były stosowane mechaniczne środki uprawy, toteż koszty produkcji były w nich niższe, a jednocześnie majątki osiągały większe i lepsze plony i miały możliwość zdobycia wyższych cen za zboże. Wynik był taki, że właściciel majątku rolnego — dziedzic — mógł rozporządzać gotówką na zakup nasion selekcyjnych i na ulepszenie rozmaitych urządzeń gospodarskich, poczynając od prawidłowego i dostatecznego stosowania nawozów sztucznych. Z pomocą obszarników przychodziła też polityka kredytowa państwa, która drzwi banków miała dla ziemiaństwa stale otwarte, gdy tymczasem chłopi korzyścili z kredytów państwo-

wych rzadko, bo poza krótkotrwałym dobrodziejstwem pożyczki widzieli złowrogą cień sekwestratora.

Dwór ze swymi obszernymi polami był przedmiotem chłopskiej zawiści i pożądań, a chłopskie „szachownice” zagonów były przedmiotem drwin dzieciaków.

Tak przedstawiały się z grubsza przeciwieństwa w polskim rolnictwie, dziś należące już do przeszłości.

Obecnie, na przednówku planu 6-letniego rolnictwo w Polsce wygląda bez porównania inaczej. Majątki ziemskie znikły, a są tylko:

- 1) gospodarstwa chłopskie indywidualne;
- 2) świeżo zakładane spółdzielnie produkcyjne;
- 3) majątki państwowe.

Powstaje pytanie jaki udział przypadnie tym trzem formom gospodarki w planie 6-letnim.

Oczywiście, że o planowaniu bezpośrednim w postaci szczegółowych zarządzeń, podanych do wykonania, może być mowa tylko w gospodarstwach państwowych oraz w gospodarstwach pozostających pod zarządem różnych instytucji społecz-

nych. Jeśli chodzi o gospodarstwa chłopskie, są one objęte jedynie planowaniem pośrednim, które polega na stwarzaniu warunków umożliwiających dostosowanie produkcji gospodarstw do wymagań i założeń planu państwowego.

Pierwszym założeniem planu 6-letniego w rolnictwie jest podniesienie produkcji o 6 procent rocznie w stosunku do roku poprzedniego, co w sumie da nam wyniki, nie spotykane dotychczas w rolnictwie kapitalistycznym. Szczególnie baczna uwagę zwrócić czynniki państwowe na spółdzielnie produkcyjne i indywidualne gospodarstwa małorolne i średniorolne. Od podniesienia produkcji w kraju o tym przeważającym typie gospodarstw, zależą wyniki przewidywań, postawionych przez twórców planu. Właśnie ta opieka nad gospodarstwami, zdanymi dotychczas na własne siły ich posiadaczy, stanowi drugi ważny moment w polityce rolnej państwa.

Jakich środków dostarczy państwo gospodarstwom chłopskim, zarówno spółdzielczym, jak i indywidualnym, by ich udział i rozwój w planie 6-letnim miał realne możliwości?

Do najważniejszych środków w tym wypadku należy:

- 1) dostawy maszyn rolniczych, umożliwiające coraz powszechniejsze zastosowanie uprawy mechanicznej;
- 2) zwiększone dostawy nawozów sztucznych;
- 3) dostarczenie rasowego materiału hodowlanego oraz wysokogatunkowego materiału nasiennego.

Dostawy maszyn i nawozów sztucznych zależą od przemysłu. Rasowy materiał hodowlany i kwalifikowane ziarno nasienne gospodarstwa chłopskie będą otrzymywały z Państwowych Gospodarstw Rolnych. Państwowe Gospodarstwa Rolne posiadają możliwości potrzebne do wyhodowania rasowych zwierząt hodowlanych i wysoko-

gatunkowych roślin uprawnych w dużych ilościach, potrzebnych do stopniowego nasycania gospodarstw chłopskich tym materiałem.

W tym właśnie leży poważny udział Państwowych Gospodarstw Rolnych w rozwoju rolnictwa polskiego i podnoszeniu go na wyższy poziom produkcji, przez ciągłe promieniowanie wynikami, pracy, zorganizowanej na zasadach doświadczeń naukowych. Rzecz jasna, że PGR-y nie wykonają tego swojego zadania w ciągu roku lub dwu lat, gdyż na to potrzeba znacznie dłuższego czasu, tym niemniej udział PGR-ów w ulepszeniu produkcji zwierzęcej jest sprawą realną. PGR-y posiadają obszar, który stanowi mniej więcej 10 proc. ogółu użytków rolnych w Polsce.

Jeśli uwzględnimy, że produkcja roślinna w PGR-ach ma w ciągu sześciu lat planu gospodar-

czego wzrosnąć o 91 proc., a produkcja zwierzęca o 124 proc., to nie ulega wątpliwości, że wpływ PGR-ów na podniesienie poziomu rolnictwa polskiego będzie bardzo znaczny.

Tym sposobem rolnictwo polskie dochodzi do harmonijnego układu i podziału pracy poszczegól-nych jego składników.

Gospodarstwa chłopskie stają się w zasadzie producentem artykułów przeznaczonych do spożycia (konsumcyjnych), a gospodarstwa państwowe dysponujące dużymi obszarami, staną się producentem (w hodowli i w rolnictwie) materiału przeznaczonego do dalszej hodowli czy uprawy.

Taki podział ról umożliwi jak najdalej idące wyzyskanie dwóch form — gospodarstwa małego i gospodarstwa dużego — do jednego celu zasadniczego, którym jest podniesienie produkcji rolnej. (Ki)

Masowe zwiedzanie stoczni Starych i młodych interesuje budowa okrętów

(s) Napływ wycieczek na Wybrzeże jest nieustanny. Sprzyja temu wspaniała pogoda. Większość wycieczek nie tylko zaznajamia się z pięknem morskiego brzegu, ale i z pracą naszych portów i stoczni.

W zespole portowym Gdańsk — Gdynia widzi się grupy wycieczkowiczów, przypatrujących się wyładunkowi i załadunkowi różnych statków polskich i zagranicznych. Szczególną atrakcją stanowi zwiedzanie stoczni w Gdańsku czy w Gdyni.

Od połowy czerwca zwiedza nieustannie dółki wielka ilość wycieczek liczących po 50 do 100 osób. Z zainteresowaniem siedzą grupy młodzieży i starszych pracujących przy wielkich kadłubach statków. Tempo i rozmach tej pracy robi na wszystkich duże wrażenie i pozostawia niezatarte wspomnienia.

Specjalnie szkoleni przewodnicy Towarzystwa Krajoznawczego i pracownicy stoczni tłumaczą zwiedzającym

przeznaczenie poszczególnych urządzeń i poszczególne fazy/budowy statków. (as)

Wielkie roboty budowlane na Wiśle

Dyrekcja Dróg Wodnych w Gdańsku prowadzi na 10-kilometrowym odcinku Wisły pod Włocławkiem jedną z większych robót rzecznych.

Dzięki brzeg rzeki zostanie zwiężony na tym odcinku do szerokości około 300 m. Ponadto zostaną przeprowadzone prace melioracyjne które pozwolą na odpowiednie uregulowanie biegu wód.

Na terenie robót zgrupowano większą część taberu dyrekcji (holowniki i pogłębiarki).

Poważne roboty regulacyjne są również na przełomie Wisły. Utworzyła się tu prace dokonane w ubiegłym roku, które pozwolą na przeprowadzanie tędy większych jednostek.

Robotnicy rolni potępiają karygodne zajścia lubelskie

200 delegatów Związku Zawodowego Pracowników i Robotników Rolnych zebranych na plenarnym posiedzeniu w Poznaniu, po omówieniu gorzącej akcji czynników reakcyjnych około domniemanego „cudu” w katedrze lubelskiej, uchwalilo rezolucję, w której w imieniu 200 tysięcy robotników i robotnic rolnych protestują kategorycznie przeciw nadużywaniu religii do ciemnych celów politycznych.

Reakcyjna część kleru — głosi rezolucja — rozsiewając fałszywe plotki o rzekomym cudzie w Lublinie spowodowała śmierć jednej z oliar gorzącej akcji, ciężkie zaś kalectwo kil-

kunastu innych. Robotnicy rolni z oburzeniem piętnują inspiratorów i organizatorów karygodnej akcji, którzy żerując na nieświadomości mas rozpalają fanatyzm religijny i próbują w interesie wrogów Polski Ludowej zakłócić twórczą pracę mas ludowych przez urządzenie dywersji.

Wyrażając całkowitą solidarność ze stanowiskiem Rządu i z jego polityką pełnej swobody religijnej — zebrani apelują o bezwzględne położenie kresu karygodnemu nadużywaniu i obrażaniu uczuć religijnych ludu przez reakcyjną część kleru oraz o pociągnięcie do surowej odpowiedzialności sprawców śmierci niewinnych ofiar.

PŁATNY ŻANDARM IMPERIALISTÓW W AZJI

PORAŻKA faszystowskiego bloku w drugiej wojnie światowej osła biła pozycje imperializmu i reakcji na całym świecie. W wyniku tego chwile się kolonialny system imperializmu. Odnosi się to w pierwszym rzędzie do krajów południowo-wschodniej Azji. W żadnym z tych państw imperialistów nie udało się zachować swojej władzy w dotychczasowej formie. Ludność krajów kolonialnych Azji południowo-wschodniej wszczęła walkę narodowo-wyzwoleńczą, walkę, która pokazała, że narody kolonialne nie zgodzą się na dalszy ucisk ze strony imperialistów.

Jednakże w niektórych krajach imperialistów udało się tymczasowo zachować część swojej władzy na drodze układów z miejscowymi kapitalistami i obszarnikami. W ten sposób powstały marionetkowe rządy na Filipinach, w Burmie, na Ceylonie, a także w Indiach i Pakistanie.

Układy te korzystnie były tylko dla nielicznej grupy ludności, a mianowicie dla kapitalistów i obszarników. Sytuacja mas pracujących nie uległa zmianie. Anglicy i Amerykanie w dalszym ciągu eksploatują ludność krajów poł.-wschodniej Azji.

W wyniku tego ruch narodowo-wyzwoleńczy w tej części Azji nie tylko

że nie słabnie, ale na odwrót wzmacnia się z każdym dniem.

Mimo terroru marionetkowego rządu Filipin, chłopi i robotnicy, kierowani przez organizacje postępowe i partię komunistyczną, walczą przeciwko imperialistom USA i przeciwko miejscowej reakcji, która zdradziła narodowe interesy ludu filipińskiego.

Również lud wietnamski z powodzeniem prowadzi walkę z finansowymi okupantami i ich marionetkami.

W Indonezji, okupowanej przez Holendrów, z każdym dniem rozwija się coraz bardziej ruch partyzancki. Pod kontrolą partyzantów znajduje się połowa kraju. W Burmie już trzeci rok trwa powstanie. Część centralna Burmy z bogatymi złożami ropy znajduje się w rękach partyzantów. W tej części Burmy rząd dzierżą robotnicy i chłopi.

W Indiach robotnicy i chłopi prowadzą bohaterką walkę z antyludowym reżimem. Pomimo zakazu strajków i wciąż zwiększające się przesładowanie związków zawodowych, walka klasy robotniczej o niezależność swego kraju i polepszenie warunków bytu nie słabnie. W ciągu ostatnich trzech lat trwa powstanie chłopskie w królestwie Hajdarabad. Również chłopi wschodniej części Pakistanu

prowadzą aktywną walkę z obszarnikami i domagają się ziemi.

Zwycięstwa chińskiej armii demokratycznej dodają otuchy elementom demokratycznym południowo-wschodniej Azji do walki z imperializmem i jego miejscowymi agentami. Siły obozu ludowego, walczącego o wolność i niezależność swoich krajów krzepną z dnia na dzień, z miesiąca na miesiąc.

Kapitałści anglo-amerykańscy za wszelką cenę starają się zachować swoje dotychczasowe pozycje w Azji południowo-wschodniej, przekształcić te kraje w bazę imperializmu. Politykę tę realizują przy pomocy strasznego terroru.

Swoją uwagę kierują głównie na najbardziej zaludniony kraj w Azji poł.-wschodniej — Indie, chcąc z tego 300 milionowego kraju stworzyć ostoję imperialistycznej reakcji w Azji, główną bazę do walki z ruchami narodowo-wyzwoleńczymi.

Z zamianami swymi imperialiści zupełnie się nie kryją. W kwietniu 1949 roku Churchill oświadczył w Bostonie:

„W interesach Zachodu trzeba wspomagać rząd indyjski, będzie to najlepszą odpowiedzią na zwycięstwa komunistów w Chinach”.

Na konferencji premierów Brytyjskiej Wspólnoty Narodów w Lon-

dynie podjęto uchwałę, która przewidywała przekształcenie Indii w ostoję anglo-amerykańskiego bloku na wschodzie. Pandit Nehru oświadczył, iż na konferencji tej nie podpisano żadnych wojskowych układów. Oświadczenie to okazało się kłamstwem, gdy głos zabrał Bevin. Powiedział on, że na konferencji tej osiągnięto porozumienie między czterema państwami: Anglią, Indiami, Pakistanem i Ceylonem w celu stworzenia specjalnego komitetu dla pomocy rządowi Burmy w jego walce z ruchem wyzwoleniczym.

Prasa hinduska donosi, że na stłumienie powstania w Burmie rząd hinduski wyasygnował 20 milionów rupii. Pieniądze te przekazano rządowi Burmy.

Lecz układ osiągnięty w Londynie nie ogranicza się tylko do pomocy reakcyjnemu rządowi Burmy. Rząd Indii ma grać rolę usłużnego agenta imperialistów na Wschodzie. W tym celu Anglia i Ameryka mają zamiar uzbroić to państwo nowoczesną bronią. Anglicy jak wiadomo już „podarowali” Hindusom kilka wojennych okrętów i obiecują przekazać im niektóre łodzie podwodne.

Misja wojskowa Indii odwiedziła Wielką Brytanię, Kanadę i USA, gdzie prowadziła rozmowy na temat zakupu broni i w sprawie pomocy dla stworzenia silnej armii hinduskiej.

Na wszechhinduskiej konferencji wicepremier Indii oświadczył, że rząd hinduski postanowił stworzyć potężne siły zbrojne. Jasne jest, że armia ta wypełniać będzie zadanie żan darma w południowo-wschodniej Azji, jak również służyć będzie do tłumienia ruchów narodowo-wyzwoleńczych w kraju.

TERROR, jaki w chwili obecnej szaleje w Indiach, represje wobec organizacji postępowych, można porównać tylko z terrorem w Hiszpanii frankistowskiej. Dziesiątki tysięcy działaczy postępowych wręczono do więzienia. Nie odbywają się żadne sądy. Uwięzionych trzyma się w aresztach po 3 lata bez żadnego dochodzenia.

Rząd hinduski rozpędza w brutalny sposób demonstracje kobiet, które protestują, przeciwko nieludzkiemu traktowaniu ich mężów w więzieniach.

Rząd przesładowuje masy pracujące Indii nie tylko dlatego, że broni interesów kapitalistów hinduskich i obszarników. Rząd zdaje sobie sprawę, że swojej bezsilności w walce z narodem i dlatego wziął na siebie obowiązek być żandarmem anglo-amerykańskich imperialistów w ich walce z ruchem narodowo-wyzwoleńczym w południowo-wschodniej Azji. A. DYJAKOWSKI

Wczoraj o godz. 16-tej w Pałacu pod Blachą odbyła się ostatnia konferencja prasowa przed otwarciem Trasy W-Z. Po zakończeniu konferencji dziennikarze udali się na zwiedzanie Trasy.

Pełna uroku kolonia mariensztacka gromadzi wielu przechodniów, którzy grupkami komentują wszystkie szczegóły budowlanej. A jest na co patrzeć!

36 km kabla różnych przekrojów i napięć obejmują przewody podziemne aparatury oświetleniowej Trasy W-Z.

Schody ruchome przeszły już próbę ruchu. Ostatnio 250 „junaków „SP” przeprowadziło próbę obciążenia schodów. Próba wypadła pomyślnie.

Wczoraj pomagali przy uprzątnięciu Trasy W-Z członkowie Zw. Bojowników z faszysmem i najazdem hitlerowskim o Niepodl. i Demokrację.

Do otwarcia Trasy W-Z pozostało jeszcze tylko cztery dni, mimo to prace wszystkie zostaną zakończone w terminie.

Robotnicy warszawscy czczą pamięć Georgi Dymitrowa

Robotnicy Warszawskich Zakładów Garbarnych zorganizowali akademię żałobną w celu uczczenia pamięci premiera Bułgarskiej Republiki Ludowej Georgi Dymitrowa. Uroczystość odbyła się w świetlicy Zakładów przy ul. Okopowej.

W przybranej kłębem i czerwienią sali — zebrało się kilkuset robotników i pracowników Warszawskich Zakładów Garbarnych, by złożyć hołd pamięci nie-

ugiętego bojownika międzynarodowego ruchu robotniczego.

Krótkie okolicznościowe przemówienie wygłosił jeden z pracowników garbarni ob. Górecki, który zapoznał zebranych z życiem i działalnością Georgi Dymitrowa.

W imieniu Narodu Bułgarskiego złożył podziękowanie zebranym sekretarz Ambasady Bułgarskiej pan Spas Kazandziew.

Pomnik Kopernika odbudowany

Pracownicy Zakładów Brązowniczych B-ci Łopieńskich ukończyli remont zniszczonego przez Niemców w roku 1944 pomnika Mikołaja Kopernika.

Liga Kobiet porządkuje stolicę

W akcji uporządkowania i upiększenia stolicy przed Świętem 22 lipca, biorą również udział ekipy dzielnicowych organizacji Ligi Kobiet.

Kobiety Powiśla pracują nad odchwaszczeniem skarp wsiłanej, której uporządkowanie postępuje szybko naprzód. W Śródmieściu członkinie L. K. biorą udział w pracach nad odgruzowaniem i oczyszczaniem ulic: placów, Zielence i kwiatów przy trasie W-Z i w Ogrodzie Saskim są dalszym miejscem pracy kobiet przyległych dzielnic. Mieszkaniczki Targówka skłaniały swe wysiłki przede wszystkim na poszukiwanie stonki ziemniaczanej.

W ubiegłym miesiącu członkinie Ligi Kobiet przepracowały w przybliżeniu 50.000 godzin w ramach zadeklarowanych do października br. 500.000 godzin przy uporządkowaniu i upiększeniu stolicy.

Już lśni nowym asfaltem jezdnia na Nowej Marszałkowskiej

Roboty nawierzchniowe przy budowie drugiej jezdni na Nowej Marszałkowskiej między Leszkiem a Kredytową — dobiegają końca. Zgodnie z zobowiązaniami robotników w ramach Czynu Lipcowego jezdnia ukończona zostanie w terminie, tj. do dnia 22 lipca.

Nowa jezdnia, biegnąca przez plac Bankowy i plac Żelaznej Bramy łączy się z Marszałkowską na wysokości ul. Kredytowej. Na całej długości tego odcinka kończy się w chwili obecnej asfaltowanie nawierzchni oraz układu się chodniki i wykonuje drobne roboty brukarskie.

Ponad sześćset zabytków Warszawy wydobędzie się z ruin i gruzów

W prawym skrzydle odbudowanego częściowo Pałacu Blanka przy placu Teatralnym nastąpił pokaz prac Urzędu Konserwatorskiego. Szczupłość miejsca nie pozwoliła na wystawienie większej ilości eksponatów. Jest ich tu zaledwie niecały jeden procent.

Układ wystawionych ocalałych fragmentów architektonicznych oraz opracowań w formie planów, szkiców i projektów dostosowano do kolejności prac konserwatorskich.

A więc najpierw badania znalezionych fragmentów, potem po ezeregu technicznych zabiegów dokumentacja zabytku, a wreszcie realizacja.

Mimo ogromnego zniszczenia miasta dzięki ofiarności i przeczności takich ludzi jak prof. Lorentz i prof. Biegański, zabezpieczono wystarczającą ilość fragmentów, ażeby zrekonstruować wiernie zabytki Warszawy, a przede wszystkim Zamek.

Oglądamy kutą w miedzi piękną joneką głowicę kolumny z kościoła św. Anny.

Przy kopaniu trasy W-Z znaleziono 800 monet. Ogromny miedziany dzban (czy nie ów słynny garniec, z którego piło duszkiem — kilkanaście litrów miodu). Dalej przeżarte rdzą topory, czekany, halabardy. Studnia przy ul. Nowy Świat 17 okazała się kopalnią dzbanków i talerzy.

W honorowej sali stoi model gipsowy zamku. Temat jego odbudowy nie schodzi z ust wszystkich.

Na planie Warszawy z 1655 roku widzimy tylko Stare Miasto. W 200 lat później Warszawa jest dużym miastem budowanym w myśl kilku

założeń — tzw. osi Saskiej, Stanisławowskiej i Kazimierzowskiej z zachowaniem dawnego charakteru Starożytności.

Wszystkie te założenia są dziś na nowo na warsztacie konserwatorów. Na 783 zabytków Warszawy dla dobra rozwoju miasta zrezygnowano ze 150.

2 miliardy 200 tys. zł to suma wydatkowana na odbudowę historycznych budynków stolicy. 5.400 izb dawnych pałaców użytkują biura i instytucje. W grubym zarysie celem Urzędu Konserwatorskiego jest odbudowa najcenniejszych zabytków oraz dostosowania ich wewnątrz do potrzeb życia współczesnego.

W województwie warszawskim

Główne uroczystości święta Odrodzenia odbędą się w Pruszkowie

Tegoroczne Święto Odrodzenia w województwie warszawskim obchodzone będzie szczególnie uroczysto. W ramach uroczystości pięciolecia Polski Ludowej nastąpi w województwie otwarcie szeregu świetlic, bibliotek i innych urządzeń kulturalno - oświatowych, jak również oddanie do użytku świeżo ukończonych budynków mieszkalnych, socjalnych oraz mostów.

Terenowe komitety obchodu święta 22 lipca zorganizują wiele imprez artystycznych i zabaw ludowych oraz kiermaszów. W Pruszkowie wyświetlony zostanie film na wolnym powietrzu.

Główne uroczystości odbędą się w Pruszkowie — siedzibie władz wojewódzkich oraz w Płońsku, gdzie w dniu Święta Odrodzenia otwarty zostanie Dom Kultury i kino.

W przeddzień Święta Odrodzenia we wszystkich miastach powiatowych i w dzielnicach odbędą się uroczyste posiedzenia Miejskich i Powiatowych Rad Narodowych. Na posiedzeniach tych odczytane będzie orędzie Prezydenta R. P. Podczas uroczystego plenarnego posiedzenia Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pruszkowie omówi się znaczenie i genezę Święta Odrodzenia oraz podsumuje się osiągnięcia województwa warszawskiego w okresie 5 lat istnienia Polski Ludowej.

Akademie w fabrykach i zakładach pracy urządzone zostaną w dniach od 18 do 21 lipca.

Przygotowano ponadto szeroką akcję propagandową na rzecz odbudowy Warszawy oraz rozpowszechnienia wydawnictw, poświęconych pięcioleciu Polski Ludowej.

TYDZIEŃ ORMO

Woj. Komitet Tow. Przyj. ORMO urządzi w dniach od 17 do 24 lipca „Tydzień ORMO”. Obchód „Tygodnia” rozpoczęty zostanie capstrzykami we wszystkich miastach województwa warszawskiego.

Na grobach bojowników, poległych w walce z faszysmem złożone zostaną wieńce.

Kiedy do waszej wsi zawita kino ruchome?

Kino Ruchome „RP” wyświetlające różne filmy objadają kolejno w dniach od 18 do 25 bm. niżej podane miejscowości.

Wsi pow. płońskiego i plockiego w dniach od 18 do 25 bm. zobaczą kolejno film „Skarb”: Zagroba Kościelna, Włóki, Drozdowo, Dzierżążnia, Ciek-

TEATR W WARSZAWIE

POLSKI (Karasia 2): godz. 19 „Cyd”, ROZMAITOSCI (Marszałkowska 8): nieczynny. MAŁY (Marszałkowska 81): godz. 19.00 „Okno w lesie”. NOWY (Puławska 39): godz. 19.00 „Zemsta nietoperza”. KLASYCZNY (Mokotowska 13): godz. 19.00 komedia „Seans”. KAMERALNY (Foksal 16): godz. 19.00 „Wiosna w Norwegii”. LETNI (Polna 26): godz. 19.15 „Drożka po Warszawie”. SYRENA (Litewska 3): godz. 15.45, 19.15 „Bliźniak”. T.ATR DZIECI W-WY (YMCA, Konopnickiej 6): W niedzielę na placach i w ogrodach widowisko pt. „Teatr na kółkach”. W dni powszednie widowisko wyłącznie na zamówienie.

KINA W WARSZAWIE

ATLANTIO (Chmielna 33): „Młoda Gwardia” (część I) godz. 15, 17, 21, zw. zaw. 19. W niedzielę i święta od godz. 13. PALLADIUM (Złota 7/9): „Ulica Graniczna”, godz. 14, 19, 21.30, zw. zaw. 16.30 (w niedz. dod. seans godz. 11.30). STYLOWY (Marszałkowska 112): „Serce”, godz. 15, 17, 21, zw. zaw. 19. POLONIA (Marszałkowska 56): „Ulica Graniczna”, godz. 14.30, 19.15, 21.30, zw. zaw. 17. W niedzielę i święta od godz. 12. SYRENA (Inżynierska 2): „Aliszer Nawoi”, godz. 14.30, 16.45, 21.15, zw. zaw. 19. W niedzielę i święta od godz. 13. TĘCZA (Zoliborz, Suzina 4): „Oflag XXVII”, godz. 15, 17, 21, zw. zaw. 19. W niedzielę od 13. STOLICA (plac Narbutta): „Siostra Lokaja”, godz. 17, 19, 21.

Otwarcie wystawy państwa Izrael

W lokalu poselstwa państwa Izrael odbyło się otwarcie wystawy, poświęconej Powszechnej Federacji Robotników Żydowskich Państwa Izrael. Wystawa obrazuje prace i dorobek „Histadrutu” (zw. zawodów Izraela) w dziedzinie rolnictwa, przemysłu, transportu, ubezpieczeń społecznych, oświaty, kultury itp. Osobny dział poświęcony jest zagadnieniu imigracji i współpracy z ludnością arabską. Otwarcia wystawy dokonał attache prasowy poselstwa Państwa Izrael p. J. Peterziel. Wystawa mieści się przy ul. Filtrowej 63 m. 1.

Zmiany w komunikacji miejskiej po otwarciu Trasy W-Z

Otwarcie Trasy W-Z, nowej arterii komunikacyjnej biegnącej przez środek organizmu miejskiego, musiało wpłynąć na zmianę dotychczasowego układu sieci komunikacji miejskiej w Warszawie.

Oto zapowiedziane przez MKZ zmiany:

NOWE LINIE

Od 22 bm. Warszawa zyska 3 nowe linie tramwajowe nr 18, 26 i 30.

Trasa nr „18” będzie przebiegać od Dworca Wschodniego ulicami: Kijow-

ską, Targową, Zygmuntofską, mostem Słasko - Dąbrowski, tunelem Trasy W-Z do Nowej Marszałkowskiej, Marszałkowską przez Plac Zbawiciela i Unii, Puławską do Wierzbna.

Trasa nr „26” zastąpi dotychczasową linię „23”, która ulegnie skasowaniu. Trasa „26” bieć będzie od Dw. Wschodniego przez ul. Targową, Zygmuntofską, most Słasko - Dąbrowski, dalej trasą W-Z i Młynarską do Staszica. Z chwilą zakończenia przekazywania torów na ul. Grochowskiej, linia „26” będzie przedłużona do Wiatracznej lub nawet do Goławka. Nastąpi to najprawdopodobniej już w przyszłym miesiącu.

Trasa nr „30” łączy obydwie brzozy Wisły okólną trasą od Alei Zielenieckiej przez Targową, Zygmuntofską, most Słasko - Dąbrowski, Trasę W-Z do Nowej Marszałkowskiej, Marszałkowską, Aleje Jeruzolimskie, wiadukt i most Poniatowski — do Zielenieckiej.

Oprócz tego MKZ uruchomia dodatkową linię autobusową „123”. Połączy ona Targówek Fabryczny z centrum Pragi, przebiegając od skrzyżowania ul. Wójcika z Jagiellońską przez: Zabkowską, Radzywińską, Namieśnikowską i ks. Ziemię do Klementowskiej. Na razie trasę tę obsłużą 2 ciężarówki.

ZMIANY TRAS

Oddanie do użytku Trasy W-Z pozwoli ponownie przedłużyć do Dworca Gdańskiego linie trolleybusowe „51” i „53”, o czym donosiliśmy przed kilkoma dniami. Ponadto linia „54” docho- dzieć będzie do Krakowskiego Przedmieścia (Miodowa), zamiast do Pl. Zwycięstwa

Zmianie ulegnie również przebieg tras sześciu linii autobusowych:

Linia „107” połączy Pl. Bernardyński na Czerniakowie z Dworcem Śródmiejskim, przez Czerniakowską, Łazienkowską, Różbrat, Książęcą, Nowy Świat i Aleje Jeruzolimskie.

Linia „110” przebiegać będzie od pomnika Braterstwa Broni przy Dworcu Wileńskim przez Zygmuntofską, most Słasko - Dąbrowski, Trasę W-Z, Nową Marszałkowską, Pl. Żelaznej Bramy, Chłotną, Okopową do Młynarskiej.

Linia „111” będzie przedłużona do Dw. Śródmiejskiego. Nowa trasa tej linii bieć będzie od Platowcowej ulicami: Boboli, Rakowiecką, Puławską przez Pl. Unii, Marszałkowską, Pl. Zbawiciela, 6 Sierpnia, Emilii Plater, Aleje Jeruzolimskie — do „Polonii”.

Linia „113” w dalszym ciągu łączyć będzie centrum Pragi z Zoliborzem, jednak inną trasą. Autobusy tej linii, odchodzące przed Pomnika Braterstwa Broni, kursować będą przez Zygmuntofską, most Słasko - Dąbrowski, Trasę W-Z, Nową Marszałkowską, wiadukt Zoliborski, ulicę Mickiewicza do Pl. Inwalidów.

Niewielkiej zmianie ulegnie również trasa „116”. Przebiegać ona będzie od Pl. Wilsona przez Pl. Inwalidów, ulicę Mickiewicza, wiadukt nad Dworcem Gdańskim, Nową Marszałkowską, Bonifraterską, Miodową, Krakowskim Przedmieściem i Nowym Światem do Pl. Trzech Krzyży.

Wreszcie „119” połączy Dworzec Wileński z Zaciszem poprzez Nową Zygmuntofską i Radzywińską. Ponadto, linia „0” będzie przemianowana na „100”. Trasa jej nie ulegnie zmianie.

syn, Dziektarzewo, Skarbiewo, Pomiechówek.

Film „Wielki Przełom” zobaczą następujące wsie pow. ostrołęckiego: Kadzido, Wach, Myszyniec, Lelis, Dąbrówka, Łęg, Ostrołęka (2 dni).

W pow. warszawskim i radzywińskim kolejno podane miejscowości zobaczą film „Nikt nie wie”: Marki, Zielonka (2 dni), Tuszcz (2 dni), Kobyłka, Żaki, Targówek.

Wsi pow. sochaczewskiego i błońskiego zobaczą film „Cygański Tabor”: Skrzyszewo, Pacyna, Luszyn, Brzozów, Szymanów, Leszno, Kampinos, Czarnów.

W pow. warszawskim i radzywińskim kolejno podane miejscowości zobaczą film „Nikt nie wie”: Marki, Zielonka (2 dni), Tuszcz (2 dni), Kobyłka, Żaki, Targówek.

Wsi pow. sochaczewskiego i błońskiego zobaczą film „Cygański Tabor”: Skrzyszewo, Pacyna, Luszyn, Brzozów, Szymanów, Leszno, Kampinos, Czarnów.

Wodociągi warszawskie uruchomiły filtry pośpieszne

Przedsiębiorstwo Miejskie Wodociągów i Kanalizacji zakończyło już odbudowę filtrów pośpiesznych. Zostały one odbudowane własnymi siłami i to o 156 dni wcześniej niż przewidywał plan.

Filtry pośpieszne należą do najbardziej nowoczesnych zakładów w Europie, pod względem czasu uruchomienia (filtry są obsługiwane zaledwie przez 3 osoby) — są one jedynymi w Europie. Zadaniem filtrów pośpiesznych jest wstępne oczyszczenie wody, co ma wielkie znaczenie dla pracy tzw. filtrów powolnych. Dzięki ich uruchomieniu zdolność produkcyjna wodociągów wzrosła do 180 tys. metrów sześć. wody na dobę.

Ofiarny wkład żołnierski w odbudowę

Nierozzerwalne więzi łączą Wojsko Polskie z klasą robotniczą i pracującym chłopstwem. Tradycje tej łączności sięgają jeszcze okresu walki z najeźdźcą hitlerowskim. Żołnierze rozumeli, że walka o wyzwolenie społeczne to równocześnie walka o uwolnienie chłopów od dyktatury sanacyjnej, od wyzysku, od ciemnoty, nędzy i zacofania.

PODCZAS ostatniej Sesji Sejmowej przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli tak scharakteryzował okres 1945 — 1946, w którym młodej władzy ludowej przyszło Wojsko Polskie z pomocą.

„Wojsko Polskie przystąpiło do zabezpieczenia i ochrony granic państwa, brało udział w walce z bandami faszystowskimi, grasującymi na pograniczu, zabezpieczyło ponad 500 dużych majątków rolnych, przychodziło z pomocą ludności osiadłej na Ziemiach Zachodnich, udzieliło wydatnej pomocy w akcji żniwnej w lecie 1945 r. Największą akcją jaką Wojsko podjęło w tym okresie, było rozminowanie olbrzymich przestrzeni kraju, co miało znaczenie zarówno dla rolnictwa jak i przemysłu oraz dla komunikacji”.

Dziesiątki tysięcy hektarów ornego gruntu leżało po wojnie odłogi, nie rzadko kilometrami ciągnęły się rowy i doły powstałe po wybuchu pocisków armatnich i bomb. W jednym tylko r. 1947 sa perzy unieszkodliwili 1.196.806 min. zebrali i zniszczyli 3.606.189 sztuk różnej amunicji. Przekazali do użytku rozminowanych i oczysz-

czonych terenów ziemi ornej 99.486 ha, łąk 87.496 ha, lasów 100.347 ha. Ogółem rozminowano i skontrolowano 58.000 miejscowości.

Na Ziemiach Zachodnich liczne wielkie gospodarstwa rolne stały opuszczone i bezładne. Wiele z tych majątków zagospodarowały jednostki wojskowe. Żołnierze uruchomili zakłady przemysłu rolnego, jak młyny, browary, tartaki, krochmalnie, bekoniarnie. Na Ziemiach Zachodnich osadnicy wojskowi objęli i zagospodarowali 180.000 gospodarstw rolnych.

Olbrzymiej pomocy udzielili wsi już wiosną 1946 r. żołnierze zaorując 105.170 ha ziemi leżącej odłogiem oraz obsiewając 95.460 ha. Latem tego roku wojsko pomogło chłopom w żniwach na obszarze 119.610 ha i wreszcie jesienią 1946 r. żołnierze zaorali 59.180 ha gruntów. Wojsko oddało do dyspozycji chłopów małorolnych i średniorolnych 41.630 koni, 46.906 sztuk bydła rogatego, 23.500 owiec, 16.000 sztuk trzody chlewnej, 40.000 kompletów uprzęży konnych, 10.000 sań i 3.211 wozów konnych.

Techniczne ekipy wojskowe pomagają chłopom w remontowaniu maszyn i narzędzi rolniczych. Setki ekip lekarzy wojskowych, dentyków i lekarzy weterynaryjnych biorą udział w akcji pomocy sanitarnej dla wsi. Z nowym, ludowym oficerem i podoficerem zjawia się wśród żołnierzy pełna treści praca społeczna, kulturalna i polityczna. Żołnierze ofiarują biblioteki dla świetlic wiejskich. Na wieś do majątków rolnych i ośrodków maszynowych wyjeżdżają żołnierskie zespoły artystyczne. Żołnierze pomagają wsi w likwidacji analfabetyzmu, w elektryfikacji i radiofonizacji. Ruch łączności wojska ze wsią zacieśnia się z każdym dniem coraz bardziej. W dni świąteczne przybywają do obozów delegacje młodzieży wiejskiej, gromadzkie zespoły artystyczne i sportowe. I na odwrot— żołnierze wyjeżdżają do poblis-

kich ośrodków maszynowych i wsi, by razem z chłopami spędzić dzień wolny od zajęć.

WIES głęboką miłością i wdzięcznością darzy Wojsko Polskie. Wyrazem tej miłości są nie tylko sztandary, fundowane jednostkom wojskowym, nie tylko listy, w których chłopci dziękują wojsku za pomoc, ale konkretne przykłady pomocy ludności wiejskiej przy odbudowie zniszczonych koszar wojskowych, jak to miało miejsce ostatnio w powiecie pułtuskim, gdzie ponad 200 furmanek wiejskich pracowało przy odbudowie obiektu wojskowego. Świadczą o tym piękne biblioteki i pomoce naukowe ufundowane przez ludność wiejską jednostkom wojskowym.

Chłopci rozumieją, że Wojsko Polskie jest wojskiem ludowym — jest ich wojskiem. Zasadniczym przemianom uległa kadra oficerska. Dawni oficerowie to synowie posiadaczy, wychowani w duchu wyzysku i oddani całkowicie systemowi kapitalistycznemu. Dziś mamy w wojsku oficerów — ludzi pracy. Szkoły oficerskie wszystkich rodzajów broni już od pierwszych dni niepodległości przystąpiły do szkolenia nowych oficerów — synów chłopskich i robotniczych. Oni to stanowią kadry dowódców wszystkich stopni. Tysiące oficerów pochodzenia chłopskiego studiują na wyższych uczelniach wojskowych. Dziś każdy żołnierz z miasta czy ze wsi, jeżeli tylko chce i umie pracować, jeżeli wykazuje się prawością charakteru i zdolnościami, ma przed sobą otwartą drogę do stopni oficerskich.

Mocna spójnia łączy dziś żołnierza, robotnika i chłopca. Ze spójni tej z jedności społeczno-politycznej, ze wspólnej walki o postęp i sprawiedliwość społeczną, o pokój i dobrobyt, rodzi się nowa Polska, krocząca do socjalizmu.

mzb.

Przypominamy
DZIENNIK
LUDOWY

Dla każdego dziecka wyprawka niemowlęca

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów powziął uchwałę o powszechnej akcji wyprawkowej.

Każdemu dziecku urodzonemu w Polsce po dniu 31 maja 1949 r. przysługuje wyprawka niemowlęca.

Pracownicy podlegający ubezpieczeniu społecznemu oraz osoby uprawnione do świadczeń opieki społecznej, chłopcy małorolni i bezrolni — otrzymują wyprawki dla swych dzieci bezpłatnie. Inne zaś osoby otrzymują wyprawki w formie odpłatnej, jednakże cena ich jest o wiele niższa od rynkowej. Pracownicy, którzy podlegają ubezpieczeniu, otrzymują wyprawki z ubezpieczalni społecznej na dotychczasowych warunkach.

Natomiast osoby kwalifikujące się do świadczeń w ramach opieki społecznej lub te, które są niezamożnymi mieszkańcami wsi, wzgl. właścicielami drobnych gospodarstw rolnych, których dochód roczny stanowiący podstawę wymiaru podatku gruntowego nie przekracza 30 kwintali żyta — otrzymują wyprawki z ubezpieczalni społecznej, na podstawie asygnaty wydanej przez starostwo powiatowe, lub zarząd miejski miasta wydzielonego.

Aby otrzymać asygnatę na podjęcie wyprawki, trzeba uprzednio przedłożyć we właściwym urzędzie gminnym, a w miastach w zarządzie miejskim, zaświadczenie lekarskie, stwierdzające co najmniej 8 mies. ciąży i fakt pozostawania ciężarnej pod opieką lekarską. Po urodzeniu się dziecka należy przedłożyć odpis skróconego aktu urodzenia.

Starostwa przekazują asygnaty na otrzymanie wyprawki gminom z poleceniem doręczenia ich zainteresowanym. Zarządy miejskie miast wydzielonych wydają asygnaty we własnym zakresie działania. Z taką asygnatą wydaną przez urząd gminny lub zarząd miejski zgłasza się osoba zainteresowana w najbliższej ubezpieczalni społecznej i odbiera wyprawkę.

Osoby, które otrzymują wyprawki za opłatą, zgłaszają się wprost do najbliższej Ubezpieczalni Społecznej. Muszą one jednak oprócz zaświadczenia lekarskiego, wzgl. odpisu aktu urodzenia dziecka, przedstawić w Ubezpieczalni Społecznej dowód wpłaty zł 5.000 na konto P.K.O. Nr I-5051 — „Centrala Zaopatrzenia Instytucji Ubezpieczeń Społecznych”; jako należność za wyprawkę.

Zaświadczenia lekarskie, o których wyżej mowa, wystawiają ośrodki zdrowia bądź stacje opieki nad Matką i Dzieckiem, albo lekarze urzędowi, a w razie ich braku położne gminne.

Nie podjęcie wyprawki w ciągu 6 miesięcy od dnia urodzenia się dziecka, powoduje utratę prawa do otrzymania wyprawki.

Akcja ta, finansowana jest przez Skarb Państwa kosztem około 3 miliardów złotych. Międzynarodowy Fundusz Pomocy Dzieciom przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, przyłączając się do tej akcji, udziela swej pomocy w postaci dostarczania surowca na wyprawki wartości 480 milionów złotych.

Wycieczka »Panną Wodną« jest bardzo przyjemna

Parowiec „Panna Wodna” jest własnością Miejskich Zakładów Komunikacyjnych Gdańsk — Gdynia. Statek ten przebudowała Stocznia Gdańska z jednostki wojennej. Usunięto więc przede wszystkim nadbudówki, przeprowadzono demontaż dział pokładowych. Do piero po przeprowadzeniu wstępnych prac demontażowych przystąpiono do właściwego zadania, czyli do odbudowy wg nowych rysunków, opracowanych przez Biuro Konstrukcyjne Stoczni.

Stocznia przerobiła kadłub statku, wymieniając częściowo blachy poszycia, wykonano całkowicie nowe nadbudówki, przeprowadzono generalny remont maszyn, mechanizmów pomocniczych, rurociągów, wszelkich instalacji, jak świetlnych, sanitarnych. Wykonano całkowite wyposażenie wnętrza.

Piękna ta jednostka jest w tej chwili najszybszym statkiem przybrzeżnym

posiadającym szybkość 16 węzłów. Statek ma wymiary: długość 57,5 m, szerokość 8,45 m, zanurzenie 2,60 m, wyporność ok. 780 t. Statek wyposażony jest w dwie maszyny parowe z turbinami na parę odłotową o mocy ok. 1200 KM oraz kotły wodnorurkowe.

Pasażerowie korzystać mogą w czasie nieporozumienia z 3 salonów o wyścielanych meblach krytych dermatoidem. Salony urządzone są w ten sposób, że w razie potrzeby służyć mogą jako sypialnie, posiadają bowiem podnoszone oparcia, służące jako górne kanapy do spania, a samo siedzenie stanowi dolne. Meble wykonała Stocznia Północna.

Ostatnio odbyło się uroczyste podniesienie bandy na s/s Pannę Wodną, po czym nastąpił rejs próбно-zdawczy. Nowa ta jednostka wzbogaciła tonaż przybrzeżny.

Łożel Morion

77)

DROGA OTWARTA

I do końca jej szkoły żył już tym postanowieniem. Ono kazało mu zamknąć nieraz oczy na kłopoty i morderę, jakie co tydzień się rodziły, kiedy trzeba było Różę zawieźć a to koszulę czystą, to znów coś z wikt. Ono też kazało mu wytrwać do końca. I wytrwał. Ale wtedy co się okazało? Wojna! Dziewucha, zamiast zostać panną, przyszła z powrotem na wieś i jak by do klas wcale nie chodziła, nie miała swych delikatnych, bielutkich od książek i kajetów rąk, wzięła się do roboty. Gospodarskiej roboty. Z początku — Bóg i cały dom świadkiem — szło jej to opornie, co chwila patrzyła i na swoje ręce i na gębę w lustrze. rozdrażniona, smutna... Potem, po roku, było już jej inaczej, jakby lżej. W tym jakoś czasie zmówiła się z Kałużą. Ale co Kałuża, go łodup, to nie Róża, córka bogacza! Lecz czy zechciałby ją kto inny poza Kałużą? Ona za kogo innego też by wyjść nie chciała. Ani za żadnego chłopca, choćby i boga tego, ani za jakiego majstra. Słowem — dopasowali do siebie, tyl-

ko wojna, jak na złość, przedłużyła się jakoś, a lata Różę leciały, jak leciały! Na kobietę i na trawę czas pracuje jednak; kiedy przychodzi na nie pora, i trzeba je sprzątać, inaczej jedna i druga więdniesznie i coraz trudniej znaleźć na nią amatora.

Zawada niejednokrotnie w czasie tej wojny przyglądał się Różę uważnie, śledził ją spod oka i zczytał się bać o jej przyszłość. Bo niechby tak wojna potrwała jeszcze parę lat, co wtedy? Dla kogo byłaby Róża? Kałuża może zostać robotnikiem, ale ona? Ktoby ją zechciał?

I któregoś dnia wyraził gotowość odkrajania dla Różę paru morgów ziemi. Dwóch, no, trzech! Nie łatwo przyszło mu powziąć taką decyzję, ale czy nie lepiej będzie dla niego zapisać jej te trzy morgi, aniżeli trzymać u siebie starą pannę — wyuczoną?

Zawada przyjrzał się Różę gniewnie i zapytał ostro.

— Kaj Magda?

— Poszła na wieś spytać się o wialnię, czy już naprawiona.

— To tak długo tam siedzi? A świnię od głodu prawie chlewa nie rozwał. Ty im nie możesz dać?

Róża odruchowo trzepnęła po sukni z gestem niechęci, coś chciała odrzec i zawróciła do izby, skąd po jakimś czasie wyszła z dużym garnkiem tłuczonych ziemniaków, wymieszanych z plewami.

Zawada, patrząc jak niezdarnie Różę idzie wywalanie parzy do koryta, do którego już dociskały się świnię z chrząkaniem, mruknął ze złością.

— Wialnia — wialnią, świnię przez to nie mogą być głodne. Tyś powinna o tym dobrze wiedzieć, bo nie od wczoraj jesteś tutaj.

Róża, z rękami umorusanymi niemal do łokci rozartymi ziemniakami, spojrzała na ojca bokiem i przyciemniała jej twarz od rumieńca. Po chwili zatrzasnęła furtkę od chlewika i zawróciła do izby. Próżny garnek niosła już w jednej ręce, trzymając go z dala od sukni, żeby przypadkiem jej nie zasmolnić. Żadna z kobiet, naroznych do roboty gospodarskiej, nigdy nie niosła tak garnka. Zauważył to Zawada, lecz nie pierwszy to był dla niego dowód „pańskości” Różę, żeby o nim cokol-

wiek pomyśleć, tym bardziej, że jej sprawa była już sprawą zdecydowaną. Tego jej wprawdzie jeszcze nie powiedział, ale co postanowił w myślach na chłodno, to tak samo, jakby i wykonał. A miał nowicje: ponieważ jest już po wojnie i jak się słyszy, dziś, jutro będą otwierali polskie szkoły, a po miastach polskie urzędy już są otwarte, Róża, jako pełnoletnia, może robić, co się jej podoba. Chce iść do szkoły na nauczycielkę niech idzie, a ciągnie ją urząd, to niech idzie do urzędu. On jej w niczym nie będzie przeszkadzał. Odwrotnie, o ile możliwości, jako dobry ojciec, będzie chciał jej na początku we wszystkim dopomagać. Wypadnie posłać jej kawałek sperki, to posle, a przyjdzie kupić jej jaką suknię, albo co innego, to i na to też znajdzie się pieniądze. Ale z ziemi — kwita. Gdyby była wyszła za mąż w czasie wojny, a ta wojna ciągnęłaby się i ciągnęła, wtedy byłoby co innego. Pan Bóg dał jednak inaczej, inaczej trzeba więc teraz pomyśleć. Zresztą na co jej morgi? Czy umie w nich robić? Zna się na krowach, świniach? Potrafi koło nich iazić? Taka panusia! Ale co pomoć dla niej — to co innego! Tego jej nie odmówi. I co, czy to nie ojcowskie postanowienie? Przy tym jed-

nak wszystkim z Kałużą, co razem z Marcelem na pewno przemyśla już, jak mu zabrać ziemię i zrobić z niej kołchoz, ma spasować zupełnie. On nie tylko tego od niej żąda, ale nawet prosi ją o to, zaklina na wszystkie świętości, inaczej — i z pomocy, i z dobrego dla niej słowa — bziki i guziki.

Zawada równym krokiem prosto z chlewa przeszedł do stodoły. Jakiej stodoły! Największej na całą wieś. Tamta, spalona w czasie poprzedniej wojny, nie była tak wielka, co ta. A że kryta strzechą? Cóż, nie było go stać na dachówkę, dachówka na stodołę to zbytek, bez którego zupełnie dobrze może na żyć.

Olbrzymia, niczym dworska stodoła, wypełniona była prawie pod sam szczyt żytem, pszenicą i owsem. Do nowego na pewno tyle zboża wystarczy. Jeżeli wialnia już naprawiona, zaraz jutro zacznie młócić. Nie będzie jej dłużej odwlekał. Nie dobrze jest w takich czasach, jak dzisiejsze, na oczach ludzkich mieć stodołę pełną chleba. Lepiej mieć pełne worki, które i ukryć łatwiej i prędzej zdadzą się na jakiś pożytek.

(c. d. n.)

Co jest ważniejsze dla kraju

— praca w kuźni czy na drodze?

Co powinien robić czeladnik kowalski?

(Od naszego korespondenta)

Na początku trzeba z uznaniem podkreślić, iż kobiety wiejskie w powiecie słupskim rozpoczęły w bieżącym roku aktywną pracę, organizując się w Koła Gospodyń Wiejskich, które istnieją już niemal w każdej gromadzie. Szczepienia ochronne kur, ożywo na działalność referatowo-dyskusyjna na temat hodowli tuczników przygotowania na lipiec (manifesty i listy) przedstawień amatorskich i obchodów — oto bieżące sprawy w pracy naszych gospodyń.

Likwidacja odlogów dzięki sprężystej opiece starostwa szła bardzo składnie. Do gromad, mających odlogi a nie mających potrzebnej ilości koni, skierowało starostwo konie i ludzi z sąsiednich wsi, które z obywatelskim zrozumieniem chętnie wykonały zlecenie władz.

SPRAWA „Służby Polsce“ wy maga też kilku słów. O ile komenda powiatowa „SP“ w Słupsku z rozsądną wnikliwością przeprowadza swoje zadania w terenie, o tyle niektórzy kierownicy „SP“ na szczeblu gminnym wykazują pewne niedociągnięcia, które należałoby usunąć. Oto kowal z gromady Widzino, gmina Kobylnica, wniósł przez gminną „Służbę Polsce“ prośbę o zwolnienie swe

go ucznia od pracy w „SP“, motywując — i to słusznie — że obsługuje on kilka gromad i ośrodek maszynowy. Mając dużo pracy przy naprawie maszyn, potrzebuje on swego ucznia do tych robót, które w skali ogólnonarodowej są ważniejsze niż praca ucznia kowalskiego z łopata w rękę przy zasypywaniu wybojów na drodze.

Kierownik gminny „SP“ w Kobylnicy, nie odesłał podania kowala do komendy powiatowej „SP“. Trzeba wnieść nowe porządki bezpośrednio do komendy powiatowej — marnować czas — bo przecież każdy wie o tym, że pierwsza jest praca przy naprawie maszyn, potrzebnych rolnictwu, niż używanie fachowej młodzieży rzemieślniczej do naprawy drogi czy też do kopania rowów.

Krakowskie czci piątą rocznicę ogłoszenia Manifestu PKWN-u

Z woj. krakowskiego donoszą: Robotnicy odlewni żelaza w Węgierskiej Górze wykonali dla uczczenia Święta Odrodzenia ponad plan 50 ton rur i 20 ton odlewów. Wydział mechaniczny wyremontował dla ośrodka maszynowego młockarnię. Ponadto robotnicy urządzili w fabryce świetlicę i boisko sportowe.

TAK w Słupsku jak i w sklepach wiejskich nie można do stać nigdzie od kilku tygodni kaszy jęczmiennej, która dla biedniejszej ludności robotniczej jest artykułem żywnościowym pierwszej potrzeby. A przecież kaszy jęczmiennej trzeba też trochę dla drobiu, czym więc ma żywić swoje kurczęta robotnik miejski, chcąc mieć kilka swoich własnych kur?

Jeżeli nie ma jęczmienia na rynku zbożowym, to browary słupskie mogłyby zwolnić jakąś jego ilość od wyrobu piwa i załatać w ten sposób brak aprowizacyjny kaszy, która jest najtańszym a więc i najpotrzebniejszym artykułem żywnościowym. Lepiej byłoby, gdyby najpierw była kasza w garnku na pożywienie robotnika, a dopiero później piwo. Widoczny jest brak sprawnej organizacji planowania i zaopatrywania w aprowizację.

Wł. Łukasik

Murarze kieleccy zaczynają pracować nowymi sposobami

Murarze kieleccy rozpoczęli pracę systemem trójkowym i dwójkowym. Najlepsze wyniki osiągnęła dotychczas trójka złożona z 65-letniego murarza Stefana Szymczykowski i podręcznych: 19-letniego Ryszarda Pezela i 40-letniego Stefana Fornal-

skiego. W ciągu 1 godziny trójka wybudowała 5,20 m sześć. muru, wkładając 1892 cegły.

Po pierwszych próbach murarze kieleccy wyrażają duże uznanie dla nowych metod pracy.

Wakacyjne kursy dokształcające dla dyrektorów i nauczycieli liceów rolniczych

Ministerstwo Rolnictwa i R. R. organizuje w okresie wakacyjnym 8 kursów przeszkoleniowych dla dyrektorów i nauczycieli liceów rolniczych, celem podniesienia ich kwalifikacji zawodowych.

Kursy odbędą się: w Bartoszewicach k. Łodzi — dla nauczycieli, ucących ekonomii politycznej, w Ursynowie — dla nauczycieli biologii, w Elblągu — dla wykładowców mechanikę rolniczą i w Warszawie — dla nauczycieli, prowadzących wykłady o organizacji gospodarstw rolnych. Nauczyciele, wykładowcy rachunkowość rolną i zagadnienia spółdzielczości, będą dotychczas uczeni na specjalnym kursie w Zakopanem, a nauczyciele wychowania fizycznego — w Sopocie.

W okresie wakacyjnym Ministerstwo Rolnictwa i R. R. przeszkoli 600 dyrektorów i nauczycieli liceów rolniczych.

Rozbudowa szkolnictwa zawodowego w okręgu szczecińskim

Wydział Szkolnictwa Zawodowego Kuratorium Okręgu Szkolnego w Szczecinie opracował plan roz budowy sieci szkół zawodowych na rok 1949/50.

W nadchodzącym roku szkolnym zostaną otwarte w woj. szczecińskim następujące nowe szkoły zawodowe: Państwowa Szkoła Techniczna dla dorosłych w Szczecinie z klasą elektryczną, mechaniczną i budowlaną typu licealnego, Publiczna Szkoła Średnia Zdobnicza w Szczecinie, publiczne średnie szkoły zawodowe w Polczynie-

Zaloga krakowskiej fabryki Armatur wykonała przedterminowo prace, związane z uruchomieniem odlewni, zaoszczędzając ponad pół miliona zł.

Koło ZMP przy garbarni w Wieliczce zelektryfikowało świetlicę w okolicznej gminie i naprawiło narzędzia rolnicze i malorolnym chłopom tej gminy.

Koło gminne ZMP w Węgrzycach Wielkich naprawiło kilometr odcinek drogi powiatowej i wybudowało 2 boiska sportowe.

Szkolenie pracowników — fachowców od skupu i składowania zboża

W Liceum Agrotechnicznym w Bydgoszczy odbywa się kurs dla pracowników zatrudnionych przy skupie i składowaniu zboża w Gminnych Spółdzielniach Sch, Powiatowych Związkach Gminnych Spółdzielni i młynach Polskich Zakładów Zbożowych.

Na kursie będzie przeszkolonych 300 osób. Kurs zorganizowały Polskie Zakłady Zbożowe wraz z Centralą Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“, przy współudziale Giełdy Zbożowo-Towarowej.

Historia tytoniu monopolowego

Od kontraktacji do fermentacji

Kontraktowanie tytoniu przeprowadza się zimą. Plantator otrzymuje nasiona i koncesję, uprawiającą go do uprawy tytoniu, oraz zaliczki na artykuły potrzebne mu do plantowania, a więc: nawozy sztuczne, inspekta, budowę suszarni i materiały do ogrzewania suszarni. W marcu

zakłada się rozsadniaki i wysiewa przygotowane przez stacje nasienne PMT nasiona. Zadaniem rozsadniaków jest wyhodowanie silnej i zdrowej rozsady i skrócenie w ten sposób okresu wegetacyjnego rośliny. Jest to najważniejszy okres w hodowli tytoniu, gdyż od niego zależy dalszy jej rozwój. Wysadzenie rozsady na pole następuje przy końcu kwietnia lub na początku maja.

W czasie wzrostu rośliny, plantator wykonywuje wiele czynności, związanych z pielęgnacją plantacji: a więc motyczy się ją, okopuje, podrywa spodki (liście rosące od dołu) i ścina kwiat.

W lipcu uprawa wchodzi w następną fazę: zbiór i suszenie liści. Zbiory odbywają się piętrami, w zależności od dojrzewania liści. Zebrany surowiec musi być wysuszony. Proces ten odbywa się u plantatora w suszarniach ogniowych — przy tytoniu papierosowym i w powietrznych — przy tytoniach ciężkich. Od umiejętności i staranności suszenia w dużej mierze zależy jakość surowca.

SPORT

Ostatnie mecze ligowe

CRACOVIA — POLONIA (W) 4:2

W meczu piłkarskim o mistrzostwo I Ligi Cracovia pokonała „Kolejarza-Polonie“ (Warszawa) 4:2 (0:1), zdobywając bramki przez: Radonia — 2, Bobule i Gedka (z karnego). Bramki dla gości zdobyli: Szularz i Jaźnicki.

Mecz stał na przeciętnym poziomie. W pierwszej połowie lepszą drużyną był „Kolejarz“, mając swoją najlepszą formację w ataku. Po przerwie goście zawiedli kondycyjnie i do głosu doszli gospodarze. Do porażki „Kolejarza“

przyczynił się Borucz, który zawińił dwie bramki.

LEGIA (WARSZAWA) — LECHIA (GDANSK) 4:4 (4:0)

W ostatnim meczu rundy wiosennej o mistrzostwo I Ligi, warszawska Legia zremisowała z Lechią (Gdańsk) 4:4 (4:0). Dla gdańszczan bramki zdobyli: Rogocz — 2 oraz Kupcewicz i Skowroński — po 1, dla Legii — Mordarski, Górski i Olejnik — po 1, oraz jedną samobójczą. Zawody sędziował mgr Jesionka z Krakowa. Widzów 8 tys.

Francuzi zwyciężają w Białymstoku

W Białymstoku rozegrano mecz bokserski, między reprezentacją francuskich związków zawodowych (FSGT) a reprezentacją ZS „Związkowców“. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem pięściarzy francuskich 9:7.

Wyniki walk: w. musza — Treille, wypunktował Zdziennickiego (Szczecin); w. kogucia — Lamorra wypunktował Stasiaka (Łódź); w. piórkowa — De Souza przegrał wysoko z Krużą (Bydgoszcz); w. lekka — Voudan przegrał z Sadowskim (Szczecin); w. półśrednia — Garnier wypunktował Kwasniewskiego (Warszawa); w. półśrednia

II — Soullignac zremisował z Ratajczakiem (Poznań); w. półciężka — T. in porale zwyciężył Cebulaka (Cheluzan); w. ciężka — Fort wygrał z Rutkowskim (Szczecin).

O puchar Kałuży

POZNAN — ŚLĄSK OPOLSKI 4:1

W Zabrzu w spotkaniu piłkarskim o puchar Kałuży Poznań pokonał Śląsk Opolski 4:1 (2:1). Bramki dla Poznania strzelili: Aniola — 3, Białas — 1; dla gospodarzy — Szmidt. Mecz stał na b. słabym poziomie.

Kolarze francuscy wygrywają

We Włocławku rozegrane zostały zawody kolarskie na torze, między reprezentacjami francuskimi i polskich związków zawodowych. W sprintach w pierwszym przedbiegu Prevost (Francja) wygrał z Marchwińskim (Polska). W drugim przedbiegu Bek (Polska) pokonał Francuza Nannini. W trzecim przedb. Bek pokonał Prevosta. W czwartym —

Baguet (Francja) wygrał z Marchwińskim.

W wyścigu na 1.000 m zwyciężył Prevost przed Bekiem. Wyścig drużynowy na 4.000 m z dwóch startów wygrała drużyna francuska przed Polską. W wyścigu na 20 km zwyciężył Francuz Baguet przed Bekiem.

W ogólnej klasyfikacji zwyciężyła drużyna francuska.

W Poznaniu odbędzie się mecz kajakowy Polska-Węgry

Zarząd Poznańskiego Okręgowego Związku Kajakowego organizuje pierwszy powojenny międzypaństwowy mecz kajakowy Polska — Węgry, który rozegrany zostanie w dn. 23 i 24 bm. w Poznaniu na sztucznym jeziorze „Rusałka“.

Program zawodów obejmuje długodystansowe biegi na 10.000 m, w kategorii jedynek i dwójek mężczyzn, biegi krótkodystansowe na 500 i 1.000 m w kategorii męskiej oraz na 500 m w

kategorii kobiecej. Ustalenie reprezentacji Polski powierzył PZK kpt. sportowemu okręgu poznańskiego, b. olimpijczykowi — Bazaniakowi.

Podstawę polskiej drużyny stanowią będą tegorocznymi mistrzowie Polski.

AKS mistrzem Polski

w szczypiorniaku

W finałowym meczu o mistrzostwo Polski w szczypiorniaku AKS (Chorzów) pokonał ŁKS — „Włókniarz“ 7:6 (2:2), zdobywając mistrzostwo Polski w szczypiorniaku na rok 1949.

Liga piłkarska w ZSRR

W II rundzie rozgrywek o mistrzostwo piłkarskie ZSRR rozegrano w Moskwie trzy spotkania: Dynamo (Moskwa) — Skrzydła Sowietów (Kujbyszew) 5:0; CDKA — Daugawa (Ryga) 4:0; Spartak (Moskwa) — Lokomotiv (Charków) 2:2.

W tabeli prowadzi nadal Dynamo (Moskwa) — 32 pkt., przed CDKA — 29 pkt. i Zenitem — 27 pkt.

WIEŚCI z KRAJU

Na odbytym ostatnio walnym zebraniu kieleckiego oddziału Związku Zawodowego Dziennikarzy RP z siedzibą w Częstochowie, wybrano nowe władze tego oddziału. W skład zarządu weszli: prezes — Tadeusz Altman, wiceprezes — dr Mieczysław Łuczkiwicz, sekretarz — Stanisław Folfasiński, skarbnik — Stanisława Zielińska.

Woj. krakowskie otrzymało na sezon jesienny br. 43.840 ton nawozów sztucznych. W stosunku do jesieni roku ubiegłego ilość nawozów, przeznaczonych na siewy w woj. krakowskim, wzrosła o blisko 7 tys. ton. Ponadto województwo otrzymało kilkanaście tysięcy ton nawozów fosforowych.

Za prowadzenie wzorowych hodowli zwierzęcych 7 rolników powiatnowskiego otrzymało ostatnio dyplomy uznania. 11 rolników wyróżniono dyplomami za wydatny udział w kontraktowaniu trzody chlewnej.